

Начало > Предприемане на съдебни действия > Европейския съдебен атлас по гражданскоправни въпроси >

Европейска заповед за забор на банкови сметки

Европейска заповед за забор на банкови сметки

Италия

Член 50, параграф 1, буква а) — Съдилища, компетентни да издават европейска заповед за забор на банкови сметки

Съдът, в чийто съдебен район е изготвен автентичният акт, председателстван само от един съдия.

Член 50, параграф 1, буква б) — Орган, определен за компетентен да получава информация за сметката

Председателят на съда, в чийто съдебен район се намира местопребиваването, местоживеенето или временният адрес на длъжника, или седалището на длъжника, в случай че той е юридическо лице. Ако длъжникът няма местопребиваване, местоживеене или временен адрес в Италия или ако е юридическо лице, което няма седалище в Италия, компетентният орган е председателят на съда в Рим.

Член 50, параграф 1, буква в) — Методи за получаване на информация за сметката

Италианското право предвижда информационният орган да има достъп до информацията, която се съхранява в публичните архиви, с цел да получи информацията относно банковите сметки.

Член 50, параграф 1, буква г) — Съдилища, в които може да бъде подадена жалба срещу отказ за издаване на европейската заповед за забор на банкови сметки

Съдът, към който принадлежи съдията, издал заповедта за забор, заседаващ в колегиален състав.

Член 50, параграф 1, буква д) — Органи, определени като компетентни за получаването, предаването и връчването на европейска заповед за забор на банкови сметки и други документи

Получаването, предаването, както и уведомяването или връчването на документи е от компетентността на:

- съдебния изпълнител при обстоятелствата по член 23, параграф 5 от Регламента;
- деловодството на съда, който е издал заповедта за забор, при обстоятелствата по член 10, параграф 2, член 23, параграфи 3 и 6, член 25, параграф 3 и член 36, параграф 5 от Регламента;
- деловодството на съда, отговарящ за изпълнението, при обстоятелствата по член 27, параграф 2 от Регламента.
- деловодството на съда по местоживеенето на длъжника при обстоятелствата по член 28, параграф 3 от Регламента.

Ако заповедта за забор е издадена в друга държава членка при обстоятелствата по член 10, параграф 2, член 23, параграфи 3 и 6 и член 25, параграф 3, компетентен е обикновеният съд, отговарящ за изпълнението на заповедта за забор (вж. член 50, параграф 1, буква е).

Член 50, параграф 1, буква е) — Орган, компетентен да изпълни европейската заповед за забор на банкови сметки

Обикновеният съд по местопребиваването на третата страна (член 678 от Гражданския процесуален кодекс), който действа в съответствие с правилата относно запорирането на имущество у трети страни (*espropriazione presso terzi*).

Член 50, параграф 1, буква ж) — До каква степен върху съвместните сметки и върху сметките на упълномощени лица може да бъде налаган забор

Съвместни сметки и сметки на упълномощени лица с повече от един титуляр на сметката подлежат на запориране само пропорционално на притежавания от длъжника дял. Дяловете на титулярите на сметката се приемат за равни, освен ако няма доказателство за обратното.

Член 50, параграф 1, буква з) — Правила, приложими за суми, освободени от забор

Несеквестируеми съгласно разпоредбите на член 545 и член 671 от Гражданския процесуален кодекс са:

- плащанията за издръжка, освен за целите на издръжката, но само с разрешението на председателя на съда или на делегиран от него съдия и само за определения в съдебното решение дял;
- плащанията с благотворителна цел или надбавките за издръжка на лица, определени като бедни, обезщетенията за майчинство, обезщетенията за болест или разноските за погребение, дължими от осигурителни фондове, органи за подпомагане и благотворителни институции;
- сумите, дължими от частни лица като възнаграждения, заплати или други плащания, свързани с трудови правоотношения, включително обезщетенията при прекратяване на трудово правоотношение, могат да бъдат запорирани за плащания за издръжка до степен, разрешена от председателя на съда или делегиран от него съдия; възможно е да бъде запорирана до една пета от тези суми; едновременен забор, произтичащ от комбинирането на посочените по-горе основания, не може да обхваща повече от половината от тези суми;
- пожизненият анюитет, ако е учреден безвъзмездно, когато е предвидено, че не подлежи на забор, и в границите на съществените нужди на кредитора;
- сумите, дължими от застраховател на титуляря на полица или бенефициента на застраховка, при спазване по отношение на изплащаните премии на разпоредбите за отменяне на актовете, които са в ущърб на кредиторите, и за привнасяне на наследствени дарения, приспадане на даренията от наследствения дял и неговото намаляване със стойността на даренията;
- сумите, дължими за пенсии, надбавки, служещи като пенсии, или други плащания при пенсиониране, с уточнението, че тези суми да не подлежат на запориране само до максималния размер на месечната социална надбавка, увеличен с половината от него, и че делът, надхвърлящ този размер, може да се запорира в границите, определени в точки в) и г) по-горе;
- специалните фондове за социално осигуряване и социално подпомагане, създадени от предприемач, включително без вноските на работниците, когато става въпрос за суми, авансово платени от кредиторите или работниците на предприемача.

Налице е разпоредба, съгласно която сумите, дължими като възнаграждения, заплати или други плащания, свързани с трудови правоотношения, включително обезщетенията при прекратяване на трудово правоотношение, и тези за пенсии, надбавки, служещи като пенсии, или други плащания при пенсиониране, могат, когато са преведени по банкова сметка или сметка в пощенска служба на името на длъжника, да бъдат запорирани в размер, надхвърлящ три пъти социалните надбавки, когато кредитирането по сметката се извършва преди налагането на забора. Когато преведането по сметка се извършва към момента на налагане на забора или след това, тези суми могат да бъдат запорирани в границите, определени в алинеи 3, 4, 5 и 7 и в специалните разпоредби на закона.

Задължение на длъжника е да докаже, че вземането е несеквестируемо.

Член 50, параграф 1, буква и) — Такси, ако се начисляват такива от банките, за изпълнението на равностойни национални заповеди или за предоставянето на информация за сметка и информация за това коя страна трябва да заплати тези такси

Като общо правило, пазителят на имуществото, подлежащо на запориране, т.е. банката в случай на банкова сметка, има право да поиска обезщетение за отговорно пазене и съхранение на имуществото, което се определя съгласно ставките, които са в сила, или тези, които обикновено се прилагат, заедно с възстановяването на обосноващите разноски, необходими за съхранението на имуществото. Тези разноски включват разноските, направени за целите на декларацията по член 25 от Регламента.

Страната, която трябва да поеме (временно) тези разноски, е заявителят. Съдът е този, който определя коя страна в крайна сметка трябва да поеме плащането им.

Предоставянето на информация за сметките съгласно член 14 не подлежи на начисляването на такси от страна на банките. По закон банките са задължени да актуализират архивите, извършването на справка в които съставлява в Италия начинът за получаване на информация относно банкови сметки съгласно член 14 от Регламента.

Член 50, параграф 1, буква й) — Тарифата на таксите или другите правила, по които се определят приложимите такси, начислявани от която и да било институция или друг орган, който участва в обработването или изпълнението на заповед за заповед

Без да се засягат дължимите съдебни такси съгласно член 42 от Регламент (ЕС) № 655/2014, обработването и изпълнението на заповед за заповед, чието издаване е било поискано в Италия, води до плащането на такси в тази държава за издаването на копия на документите от съдебните производства и такси, които се плащат на съдебните изпълнители за връчването на документите.

Таксите за копията се определят въз основа на таблицата със ставките в приложение 7 към Президентски указ № 115 от 30 май 2012 г. — Консолидиран текст на законовите и подзаконовите разпоредби за съдебните разноски (*Decreto del Presidente della Repubblica 30 maggio 2012 n. 115 – Testo unico delle disposizioni legislative e regolamentari in tema di spese di giustizia*).

По отношение на таксите, които трябва да се плащат за връчване на документи, следва да се прави разграничение между това дали документите се връчват на получателя директно от съдебния изпълнител, или се връчват по пощата. В първия случай на съдебния изпълнител трябва да се платят пътните разноски съгласно член 27 от посочения по-горе Консолидиран текст, изчислени в съответствие с член 35 от него, и като се вземат предвид параметрите, които ежегодно се актуализират с наредба на Министерството на правосъдието. Във втория случай вместо посочените разноски трябва да се възстановят разходите за изпращане. И в двата случая — т.е. при лично уведомяване на получателя и при уведомяване по пощата — в член 27 от Консолидирания текст се предвижда такса, която се изчислява въз основа на член 34. Когато трябва да бъде извършено спешно уведомяване, както таксата, така и пътните разноски се увеличават в съответствие с член 36 от Консолидирания текст.

Вж. посочените по-горе членове и приложение 7 към Президентски указ № 115/2014 на следната [връзка](#).

Член 50, параграф 1, буква к) — Степенуване, ако има такова, на равностойните национални заповеди

Националните заповеди не подлежат на степенуване.

Член 50, параграф 1, буква л) — Съдилища или орган по изпълнението, компетентни да предоставят средство за правна защита

Обикновеният съд, който се произнася чрез един съдия.

Член 50, параграф 1, буква м) — Съдилища, до които се подава жалба, и срок, ако има такъв, за подаване на жалбата

Жалба пред обикновения съд, заседаващ в колегиален състав, е допустима срещу решение по членове 33, 34 и 35 от Регламента. Срокът за подаване на жалба е петнадесет дни и започва да тече от постановяването на решението на съда в съдебно заседание или от неговото съобщаване или връчване, ако то е било извършено по-рано.

Член 50, параграф 1, буква н) — Съдебни такси

А) Съдебните такси за получаване на заповед за заповед варира в зависимост от стойността на спора и инстанцията, на която се намира съдебното производство по същество, въз основа на което е била поискана заповедта за заповед:

- а) за споровете на стойност до 1 100 EUR съдебните разноски са, както следва: 21,50 EUR за съдебното производство по същество на първа инстанция; 32,25 EUR за въззивното производство по същество; 43 EUR за касационното производство;
- б) за споровете на стойност между 1 100 EUR и 5 200 EUR съдебните разноски са, както следва: 49 EUR за съдебното производство по същество на първа инстанция; 73,50 EUR за въззивното производство по същество; 98 EUR за касационното производство;
- в) за споровете на стойност между 5 200 EUR и 26 000 EUR съдебните разноски са, както следва: 118,50 EUR за съдебното производство по същество на първа инстанция; 177,75 EUR за въззивното производство по същество; 237 EUR за касационното производство;
- г) за споровете на стойност между 26 000 EUR и 52 000 EUR съдебните разноски са, както следва: 259 EUR за съдебното производство по същество на първа инстанция; 388,50 EUR за въззивното производство по същество; 518 EUR за касационното производство;
- д) за споровете на стойност между 52 000 EUR и 260 000 EUR съдебните разноски са, както следва: 379,50 EUR за съдебното производство по същество на първа инстанция; 569,25 EUR за въззивното производство по същество; 759 EUR за касационното производство;
- е) за споровете на стойност между 260 000 EUR и 520 000 EUR съдебните разноски са, както следва: 607 EUR за съдебното производство по същество на първа инстанция; 910,50 EUR за въззивното производство по същество; 1 214 EUR за касационното производство;
- ж) за споровете на стойност над 520 000 EUR съдебните разноски са, както следва: 843 EUR за съдебното производство по същество на първа инстанция; 1 264,50 EUR за въззивното производство по същество; 1 686 EUR за касационното производство;
- з) за споровете с неопределена стойност съдебните разноски са, както следва: 259 EUR за съдебното производство по същество на първа инстанция; 388,50 EUR за въззивното производство по същество; 518 EUR за касационното производство. В случай обаче на изключителна компетентност на мировия съдия съгласно член 7 от Гражданския процесуален кодекс, съдебните разноски са, както следва: 118,50 EUR за съдебното производство по същество на първа инстанция; 177,75 EUR за въззивното производство по същество; 237 EUR за касационното производство.

Освен посочените по-горе разноски, ако се иска издаването на заповедта преди започването на производство по същество по делото, предварително трябва да се плати фиксирана по размер такса от 27 EUR за разноските за уведомяване за всяка от процедурите.

Б) Във всички случаи съдебните такси за жалба срещу заповед за заповед са в размер на 147 EUR.

Освен посочените по-горе разноски, ако се иска издаването на заповедта преди започване на производството по същество по делото, предварително трябва да се плати фиксирана по размер такса от 27 EUR за разноските за уведомяване за всяка от процедурите.

Разноските трябва да се платят в началото на производството, когато се подава жалбата.

Член 50, параграф 1, буква о) — Езици, които се приемат за превод на документите

Приемат се само преводи на италиански език.

Последна актуализация: 22/03/2019

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите.

Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.